

Vaihtoraportti - Etelä-Korea, Seoul

Ajatus vaihtoon lähtemisestä oli itänyt mielessäni jo hetken aikaa, ja kun opinnot olivat sujuneet mallikkaasti Suomessa, päätin alkaa tutkia vaihtomahdollisuuksia. Halusin kokea erilaista kulttuuria ja jotain arjesta poikkeavaa, joten päätin lähteä Euroopasta kauemmas. Kaukoita on aina kiehtonut minua modernin teknologian ja erilaisen kulttuurin vuoksi. Etelä-Korea valikoitui lopulta osittain, koska se oli minulle alun perin tuntemattomampi kuin Japani.

Pääsin opiskelemaan Seoul National University of Science and Technology (SeoulTech) -yliopistoon, jossa opiskelee noin 12 000 opiskelijaa. Yliopisto sijaitsee Soulin pohjoisosissa Nowon-gu kaupunginosassa, jonka väestötiheys on koko Soulin suurin. Kaupunginosassa asuu lähes yhtä paljon asukkaita kuin koko Helsingissä. Yliopiston kampusalue muistutti pientä kaupunkia, ja siellä oli tarjolla yliopiston asuntoja, ravintoloita, kahviloita, ruokakauppoja ja urheilumahdollisuuksia.

Tavoitteenani oli käydä kursseja, joita Suomessa opiskeltiin samaan aikaan. Pääsinkin opiskelemaan kiinnostavia kursseja, kuten uusiutuvan energian syventäviä opintoja, lämmönsiirtoa ja virtausmekaniikkaa. Kurssien sisältö vastasi hyvin Suomen vastaavia kursseja, joka oli positiivinen yllätys.

Opetus oli teoreettista, ja monet luennot menivät kaavojen kirjoittamiseen. Myös tentit erosivat huomattavasti suomalaisista. Suomessa on totuttu hyödyntämään materiaalia ja tekniikan käsikirjaa, Koreassa kaavat opeteltiin ulkoa. Tämä teki tenttiin lukemisesta usein ulkoa pönttämistä, enkä kokenut sitä yhtä tehokkaaksi kuin Suomessa. Oli harmillista, ettei opetuksessa korostettu soveltamisen merkitystä, joka opettaa parhaiten tulevaa työelämää varten.

Paikallinen opiskelukulttuuri oli hyvin erilainen. Koeviikkoa edeltävät viikot yliopiston kahvilat ja kirjastot olivat täynnä opiskelijoita, ja osa sanoi viettävänsä siellä rehellisesti koko viikon ennen kokeita. Heillä oli mukanaan tyynyjä, hammasharjoja ja muita elämiseen tarvittavia tavaroita. Tämä johtui erittäin kovasta kilpailusta, sillä hyvät arvosanat ovat välttämättömiä työpaikkojen saamiseksi.

Opintojen ohessa oli toki muutakin elämää. 11 miljoonan asukkaan kaupungissa ei tylsää päivää ollut. Päivät menivät kaupunkia kiertäessä ja muiden opiskelijoiden kanssa ruokakulttuuriin tutustuessa. Soulista löytyi muun muassa lukuisia hienoja museoita, palatseja ja kahviloita. Ravintoloissa syöminen on halpaa, jonka myötä paikalliset viettävät illalla yhdessä aikaa syöden ja juoden. Tätä kulttuuria tulee eniten ikävä Suomessa. Soulin hienoimpia puolia oli myös se, että kaupunkia ympäröivät upeat vuoret, jotka olivat helposti saavutettavissa. Kaupungin hälinää pääsi karkuun vuorille, joilta löytyi buddhalaisia temppeleitä ja hienot maisemat kaupunkiin. Vaeltaminen ja retkeily olivatkin suosittuja aktiviteetteja paikallisten keskuudessa. Neljä kuukautta ei riittänyt millään kaiken kokemiseen, joten olisi hienoa palata Souliin tulevaisuudessa.

Vaihtojakso oli erittäin opettavainen ja hieno kokemus. Sain paljon uusia ystäviä ympäri maailmaa, ja oli hienoa huomata, kuinka samanlaista porukkaa insinöörit ovatkaan kaikkialla. Sähkö- ja energia-ala kiinnostaa ihmisiä maailmanlaajuisesti ja on hienoa kehittää alaa yhdessä eteenpäin. Iso kiitos Sähköinsinööriliitolle opintojen tukemisesta!

Ville Alakärppä